

ציפייה לישועה

מהי הציפייה לישועה? מה זה אומר לצפות באמת?

"אני מאמין באמונה שלימה,
בביאת המשיח ואף על פי
שיתמהמה, אם כל זה אחכה
לו בכל יום שיבוא"
(על עיקרי האמונה לרמב"ם)

אנו מבינים מכך, שצריך לחכות
למשיח בכל יום, ולהאמין שהמשיח
יבוא באותו יום ממש. אפילו
שהמשיח מתמהמה, ועוד לא
מגיע, צריך כל יום מחדש להאמין
שהוא יגיע עוד היום!

כל המצפה אימתי ירחם
הקב"ה לבנות ביתו, ובוכה ומרים
קולו על חורבן ביתו של הקב"ה:
יזכה לראותו ביישובו בשמחה-
(שהרי כתוב) יחדיו ירננו".
(זוהר של ישעיה נב', ח')

" הציפייה לישועה איננה רק לעתיד, אלא
גם בהווה- לצפות לכל שעה שאפשר
שתופיע בה הגאולה ומבלעדי זה אין בכח
השעה ההיא שתהא מקרבת את הגאולה,
ומפני זה הקץ האחרון נעלם זמנו, למען
יצפו ויחכו אליו בכל שעה, וזהו העניין "חבלי
גאולה", מלשון חבלים המושכים.

(הרב חרל"פ)

אנו מחוייבים לא רק להאמין שהישועה עומדת
להגיע כל יום, אלא ממש כל שעה! ויותר מזה, כל
שעה שבה אנחנו מקווים ומחכים לגאולה
שתבוא, היא מושכת את הגאולה שיבואו.
ואם לא נחשוב ככה על כל שעה ושעה, אז אותן
השעות לא יכולות לקרב את המשיח.

המקורות האלה מחייבים אותנו להצטער על אובדן בית המקדש, עד כדי בכי. איך אפשר להגיע
לרמה כזו של צער ותחושת אובדן, על דבר שמעולם לא ראינו או הרגשנו? אנחנו לא מכירים
מציאות של בית מקדש, אז איך נוכל באמת להצטער על חסרונו?

אחר החורבן הגדול אשר נחרבנו, אחרי אשר נשרף בית מאווינו, אי אפשר לנו גם לצייר את גודלם ואת עוזם, את
פארום ואת טהרתם... של עבודת הקודש והמקדש"

(עולת ראי"ה", ח"א עמ קיז-קיח).

מה היה בבית המקדש שהפך אותו לכל כך משמעותי לעם היהודי?

כזה שחייבים לזכור אותו ולצפות לו?

"כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים"

(ישעיה נז, ז)

"המסתכל בכהנים בשעה שנושאים את כפיהן-
עיניו כהות, לפי שהשכינה שורה על ידיהן"

(רש"י, מגילה כ"ד: ד"ה כהן)

כשהיו הכהנים עומדים על הדוכן ואומרים
ברכת הכהנים, היה איסור להסתכל עליהם.
משום ששכינתו של הקב"ה הייתה שורה
עליהם. מי שהיה מסתכל, היו עיניו מתעורות.

"והלכו עמים רבים ואמרו לנו ונעלה אל הר ה'
אל בית אלוקי יעקב"

(ישעיה ב, ג)

"העולות והזבחים, המנחות והנסכים, הקטורת והשירה
הקדושה, כדבר ה' הברור, כתורה וכמצוה אשר לעולם
זאת על ישראל, מחיים הם את האומה, מכפרים כל
חטא ופשע, ומקרבים אל רוח הקדושה וכו'. ורוח ברכה
ונדבה הולך ופועם, הולך ושוטף בהדר גאון ממקום
מקדשנו ותפארתנו לחבק את כל עולמי עד, לאהבה
את כל היקום, כל היצורים וכל הנבראים, הנזונים כולם
משפעת הברכה של אל נורא תהלות. וחיים של אמת
באלהים אמת זרמו מאתנו על כל היקום, והיו למחיה
לכל עמי הארץ.

(עולת ראוי"ה, ח"א עמ' קיז-קיח)

בתוך בית המקדש קיים רובד עמוק מאד של אהבה בין עמ"י לריונו של עולם- "תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים" (שיר
השירים ג, י)

שם מתרחש הייחוד הגדול של הקב"ה וכנסת ישראל.

עשרה ניסים גלויים ותמידיים היו במקדש (משנה אבות ה, ה). במציאות כזו לא צריך "לחפש" בשביל להשתכנע במציאות
ה'. אפשר פשוט ללכת לבית המקדש ולראות בעיניים, שאין שום הסבר אחר לתופעות הללו.

ועוד גילויי אהבה רבים יש במקדש: גילוי של השראת שכינה על ישראל; שירת הלויים האדירה והמיוחדת; ריח הניחוח שיש
בקרבנות; השירים והשמחה בשלושת הרגלים; שמחת בית השואבה, משם היו שואבים רוח הקודש ונבואה; קרבנות נדבה
רבים שאנשים הביאו מרצונם, מעבר לקרבנות החובה; כל אדם שבא לראות את השראת השכינה, בא גם להיראות על ידי
ה'- "כדרך שבא לראות כך בא להיראות" (חגיגה ב ע"א). הקב"ה רוצה לראות כל אחד באופן אישי, ולא רק את כלל ישראל.

בית המקדש היה מקום מאד רוחני, שהשפיע טוב על העולם כולו.

וכל חסרון שאנו מרגישים כיום, נובע מחוסר בית המקדש.

“ההכרה באה, שכל הקלוקלים הפרטיים באה רק מחסרונה של הארת החיים הכלליים. חורבן בית המקדש... הוא הוא הגורם שעולמנו נחשך, והנשמות סובלות מצרים ומחשכים, ועל כן באים הגירעונות הנוראים...”

על כן מוכרחת הנשמה הישראלית לבקש את תיקונה בשורשה- יותרז כבוד ה' על מכונו. יגלה הדר הקודש וזיוו בעולם, והכל ישוב על מכונו...”

(הרב קוק, עולת ראייה)

אז במקום להצטער על מה שאבד לנו אז, בואו נצטער על כל מה שחסר לנו היום. כל מה שחסר לנו היום- אבל באמת, היה יכול להיות לנו, אם רק היה לנו בית המקדש. מלחמות, צער, עוני, יהודים בגולה, התבוללות, קרעים בעם, חיפוש אחר האמת. חיפוש אחר אלוקים. ואלוקים מסתגר, רק מחכה להיגלות אלינו ולשוב בבית המקדש.

(ג) ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלקיך שמה (ד) אם ה' נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך (ה) והביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך:

(דברים פרק ל')

“והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונישא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים... כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים... לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה.”

(ישעיהו ב ובאופן דומה במיכה)

והרי כבר הובטח לנו-

“... כה תאמר לבית יעקב, ותגיד לבני ישראל. אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושמתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש. אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל”

(שמות יט, ג-ו)

המציאות בלי מקדש היא מציאות חסרה, ואילו רק היינו יודעים עד כמה היא חסרה, היינו חשים כאב ותחושת אובדן קשים מנשוא. עלינו לפעול, וממש למסור את הנפש, על בניית המקדש. שנזכה לבנות את בית המקדש במהרה בימינו!!